

Světlem - letem.

ČESKÝ PAGANINI.

Několik zpráv o životě dosud nepřeke-
naného českého houslisty
Josefa Slavíka

V době, kdy tolik mluví se o če-
ských umělcích na housle, kdy ce-
lý svět uznává a kofí se umění če-
skému, nebude na škodu, když
vzpomeneme jména nejslavnější-
ho dosud houslisty českého, Josefa
Slavíka, rodáka jineckého. Le-
tošního roku bylo tomu právě sto
let, kdy spatřil tento, právem "Če-
ský Paganini" zvaný umělec, svě-
tlo světa.

Zajisté, že i pro čtenáře naše
bude zajímavým posudek "Květů
Českých", vydávaných Hostivitem
Pospíšilem v r. 1834 v Praze, v
Čechách, kdež v čísle ze dne 16.
ledna dočítáme se o Slavíkovi, že
byl nejen dokonalým umělcem, ale
i vlastencem uvědomělým. List
oněn píše.

"Mnohou už a nenahraditelnou
ztrátu vytrpěli jsme od posledních
pěti let smrti vlastenců o vzdělá-
ní národu a zvelebení vlasti vyso-
ce zasloužilých. Ještě posaváde
neotrula rána smutným posel-
stvím o zemřelém nesmrtelného Do-
brovského ve srdce krajanů vlasti-
milovných vrytá. Po slavném star-
rostovi pak doprovoděni ke hro-
bu: naděje plný Jan Pilnáček (r.
1829), prostonárodním slohem vy-
nikající Sychra (zemř. 19. března
1830), a veterán mezi spisovateli
na Slovensku Bohuslav Tablic (z.
23. ledna 1832). I zhubná cho-
lera ztenčila úzký spolek přemy-
slných vlastenců, Františka Štěp-
ničku si za obět vyvolivši (zemřel
26. srpna 1832) a nadlouho tepr-
va ztratili jsme lidumilého zpěvce
Josefa Kamarýta (z. 19. března
1833).

Trojlistu velikých Maecenatů,
ježto nám co stkvělou šlechtu naší
ozdobou, leta 1830 a 1832 nepří-
znivý osud odňal, pro umírněný bo-
lu skromně opomím, nechť je
běžným připomenutím oblesk slav-
ného jich ztemňovati jména. (Kdož
tu hned nepomyslí na nesmrtelné-
ho hraběte Františka ze Sternber-
ga (zemř. 8. dubna 1830), na kní-
žete arcibiskupa Chlumčanského
(z. 14. června 1830) a na srdečné-
ho hraběte Františka z Deymu
(zemř. 3. října 1832)? Výtěčnosti
mužů jmenovaných a jich pro ná-
rod zásluhám odpovídala i žalost
nad smrtí jich citěná, a jediné po-
myšlení, že jejich duch v zatecha-
ných nimi prácech žije, bylo s to,
znírniti bolest jímak neukojitelnou.
Tím větší tedy musí býti
žalost nad zhasnutím vlastence,
jenž ode svých takofka nepoznan,
u kvetoucím věku se slad kým živo-
tem se rozžeňatí musel, nezůsta-
vív niého krajanům, ne žli slávu
svého jména. A proto vy: natí mu-
sím, že mne nikdy zpráva sebe tru-
chlivější tak hluboce nej pronikla,
jako rozšířen na počátku června
lonského roku truchlohlas, že Sla-
vík náš zemřel. Jestliže kdy Če-
chie na umělec, obrovský na krok-
kem ke chlumu dokona lesti se
trousičeí s potěšením hle-
ralať zajisté honosně na di
vetvorce ve hudbě, neodrodilého
Slaví-
ka. Nedomníval jsem se
že mně ponecháno bude,
smutek po tomto sídla císařského n
u krahů našich ohlašovatí
pozoruje ale už děle sedmi p
ně, že nikde v listech českoslova
mzkých zmínky o znamenitém nebož
řiku se ueděje, umínil jsem zvěst
svatí v časopise tomto o životě a
kárak-
ování Slavíkově tolik aspoň,
obovávám s ním a z vefejný
ho umělectví posudek na ten čas
dozvěděti se podařilo.
Josef Slavík narodil se 1. března
1806 ve vesnici Jinci, v kr

rounském, v Čechách. Otec jeho
Antonín Slavík, nyní školní učitel
v Hařovicích, sám výborný hudeb-
ník, obzvláště varhanista, vedl
prvorozence svého už časné z mlá-
dí k hudbě, učiv jej s velikou peč-
livostí hrát na housle, na klavír i
na varhany, ano i ve zpěvu jej evi-
čil. Po přestěhování rodičů Slaví-
kových do Hořovic pozoroval ta-
jemník hraběte Eugena Wrbný,
pan Pil, ve vtipném pacholetí dří-
mající nesmírné vlohy, an u to-
hoto horlivého přítele hudby malý
houslista častěji v týdni kvartetta
hrával. Už v osmém roce přebral
ku podivu všech přítomných nej-
těžší kvartetta od Pleyela a Rode.
Později vzal jej hrabě Wrbný, pán
na Hořovicích, pod ochranu
svou a dal jej na své útraty do
konservatorium pražského...

Ze životopisu dovidáme se, že
19letý Slavík šel do Vídně za ště-
stínt, v dubnu 1825 dával koncert
ve stavovském sále, r. 1826 v Praze
v divadle stavovském, r. 1828 sly-
šel ve Vídni Paganiniho a rozhodl
se jít k němu. Paganini Slavíka
přijal a když Slavík před ním
hrál, řekl: "Vyť jste ďábel; svět
se třese, když vy hráte." Paganini
také soudil, že Slavík je s to,
aby ho v umění dosáhl. R. 1828
ještě Slavík byl v Paříži, r. 1829
hrabě Harrach povolal jej
zpět do Vídně jakožto virtuosa ve
dvorské kapli vídeňské. Při to-
to postavení dával občasně kon-
certy Vídeňanům.

"Naposledy zněla kouzelná hra
strun Slavíkových dne 28. dubna
1833. On nehrál více, on divy či-
nil ve svých houslích. Byloť to
poslední rozplápolání jeho vyššího
nadšení, ováno zdaleka dechem
smrti." Slavík zemřel 30. kvě-
tna 1833 v Pešti na horkou zimnici
v 27 roku svého. "Jeho duch letěl
věčností v ústrety ve spolku s Du-
škem a Voříškem, jež rovněž v
mladých letech smrt byla zachvá-
tila --"

Ale jak velice Slavík — co umě-
lec považován — nade všemi hu-
debníky krajů českoslovanských
vynikal (toliko Polan Lipinský
mohl s ním jít v závod), rovně
tak líšil se z ohledu národního
smýšlení od větš jich části. Od
19. roku neustále mimo své vlasti
české trváje a lákajícími k odná-
rodilosti slávořenci odevšad obsy-
pán, věrným zůstal Slovanem, u-
přímně mlouvav jazyk svůj i ná-
rod. Že celým srdcem Českoslo-
vanům náležitě žádal, dosvědčuje
i maličkost, že toho nedopustil, by
při ohlášení daněh ním ve Vídni
a v Paříži koncertů významné jmé-
no jeho v pravopisu nějaké pro-
měny trpělo. Rovně i literatura
českoslovanská nebyla mu nezná-
ma, ať mu toužení po velikém ú-
čelu nedovolilo, aby pilněji se s ní
obíral. S obzvláštní vážností mlu-
vil vždy o našem drahem J. Jung-
mannovi, a nejvíce zajímala Kol-
lárova "Slávy Deera" obraznost
jeho. Co bystrý znatel hudby a v
lůnu kraje zpěvného vychován, u-
měl slušně ceniti naše národní zpě-
vy, a zajisté se strum houslí jeho
byla by nejjemněji pronikla srdce
celé Evropy milostnost nápevů
slovanských. I bylť mi tedy tři-
krát příjemná na jeho dána žádost
jeho, bych jej melodiemi písní če-
ských opatřil, a s radostí odeslal
jsem mu jich výbor do Vídně, tě-
še se, že jako roku 1832 u koncertu
svém anglickou píseň národní, tak
bohatou jednu neb druhou z na-
šich písní svými variacemi oslaví,
než brzká smrt, vytknuvši jeho
draze cíl, vytknula jej i naději na-
ší, našemu přání a hrdosti národu
nad nevyrovnatelným umělcem."

Louis Berka,

český právník a veřejný notář
941 N. Y. Life Bldg., Omaha.
TELEFONY: Úřadovna, L2553
Obydlí, 2565.

KRAJANĚ POZOR!

Bohaté rolnické pozemky ve
vých. Kansasu v okresích Marion,
Butler, Dickinson a McPherson
mám na prodej, krásné zařízené
farmy i pozemky nevzdělané, v
ceně od \$30 do \$55 akr. Korna
jest královnou vých. Kansasu,
pšenice, oves, ječmen, žito, voj-
těška a veškeré traviny, vše vy-
dává bohatou žeu. Mírné podne-
bí, dostatek deště, poloha mírně
vlnitá, hluboká černá ornice. Vel-
ká česká osada je již zde. Pište
si hned o podrobnosti na
V. J. BOSCH,
Marion, Kansas.
Real Estate and Loans,
5m6

Padoucnice

(Fits Epilepsy)
vyléčena.

"Mohu přesečně před každým soud-
cem dokázati, že Dr. Grant mne úplně
vyléčil z padoucnice. — Stan. Rzesotar-
ski, 1832 N. Kimbal Ave., Chicago, Ill."
Jedna láhev na zkoušku zdarma.
Udejte věk, pošlete štemplík a pište
česky.

Dr. F. E. GRANT,

Z. Ridge Bldg. Kansas City, Mo.

Průtrž

QUICK CURE RUPTURE CO.,

511 Woodmen of the World Bldg., OMAHA, NEB.

Nejstarší a nejlepší místo pro schůzku jest

ED. MAURERA RESTAURANT A

HOSTINEC

v čís. 1306 Farnam ul.

Pravá importovaná piva na čepu. Píseňské z Městanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hobrau Munich Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Busch a světoznámé Faust získalo rozsáhlou reputaci.
Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže. 40tf

Nejoblíbenější středisko Čechů z Omahy i venkova jest

Elegantně zařízený HOSTINEC

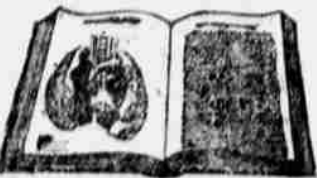
kteříž vlastní

Jos. Novák, č. 424 již. 15. a Howard ul.

Výtečný Krugův "Cabinet" stále na čepu, jakož i nejlepší piva lahvová. Na skladě má pouze ta nejlepší vína, jemné likéry a výborné doutníky. Chutný zákusek po ruce.
O hojnou přízeň krajanů žádá **JOS. NOVÁK.**

PRAMEN ZDRAVÍ.

Kde naleznou nemocní své uzdravení?

LÉKAŘSKÁ KNIHA VŮDCE KU ZDRAVÍ.

Jste-li nemocní a chcete vědět jakou
nemocí jste stíženi dopište si pro tuto
knihu, která pojednává o různých ne-
moci, v níž proslávil prof. Dr.
E. C. Collins napsal mnoho dobrých
návodů ku zachování zdraví. Knihu
obdržíte zdarma a potřebujete poslat
pouze několik poštovních známek a
budete mít užitečnou lékařskou knihu.

Po celé Americe mezi veškerými národy najdete početné lidé,
kteří trpíce na různé, těžké a zdanlivě nevyléčitelné nemoce, chodili
od doktora k doktoru, kupovali různé patentní v novinách a kalen-
dářích vychvalované léky, psali na různé léčební ústavy a nikde
nenalezli pomoci, ale všude museli draze zaplatiti, tak, že pouze
své peníze ztratili.

DOKTOR NENÍ JAKO DOKTOR, to ať si každý dobře za-
pamatuje. Jeden studoval mnoho, druhý méně a mnohý pouze
pro získání titulu. Tak se stalo, že mnohé léčební ústavy zde v Ame-
rice byly založeny lidmi, kteří se starali pouze o peníze nemocných
nikoliv o jejich zdraví.

Kam tedy se obrátiti v případě nemoci? Na tuto otázku je
lehká a jednoduchá odpověď: Nejlépe učiníte, když se obrátíte s
plnou důvěrou na nejstarší a nejspolehlivější léčební ústav a to je:

Dr. Collins N. Y. Medical Institute,
140 W. 34th Street, New York, N. Y.

a dostanete tu nejlepší lékařskou pomoc a nejlepší léky, které nikde jinde nekoupíte. Toto jest jediný,
jistý a bezpečný způsob jak možno docílit úplného zdraví. Professor lékař v tomto ústavě prozkoumá
vaši nemoc dle popisu, a připraví vám léky, které vás jistě uzdraví jako uzdravily tisíce a tisíce jiných.

Čtěte co piší uzdravení lidé o tomto ústavě.

Byl nemocen na ledviny.

Allentown, Pa., 11. Dubna '06.

Milý p. Doktore!
Vaše léky jsem spotřeboval a jsem se
úplně uzdravil z bolení v křídě a ledvi-
nách. Na dokaz pravdy, zasílám Vám svou
podobiznu, že jste mne vyléčil a připojím
těchto několik řádků, které můžete uveř-
nit v časopisech, aby krajané v případě ne-
moci věděli kam se mají obrátiti a pomoc.
Váš oddaný
Jan Tomesch,
321 So. Jordan St., Allentown, Pa.

Trpěl na záduchu (astmu) a bronchitidu.

Jackson, Minn., 4. Května 1906.

Velectný p. Professore!
Výsledek mého léčení u Vás jest, že se
cítím velmi dobře, kašel přestal, bolesti v
prsou pomínuly a těžké dýchání mne více
neobtěžuje. Domníval jsem se, že dostá-
vam současně nebo mi to každý říkal kdo
mne spatřil. Teď vyhlížím v tváři dobře a
moje přátelé se diví, jak jsem se mohl tak
brzy uzdravit. Budu Vám povděčný po
celý život za vaše vyléčení.
S úctou jsem dobře přelíčil přítel váš,
Henry Sirový,
Jackson, Minn.

Vyléčená ze žaludeční nemoci.

Velectný p. Professore!
Nemohu se zdržeti abych Vám nevyjádřila mé nevděčné díky
za vyléčení z těžké choroby "dispepsie" na kterou jsem byla 3 roky
nemocná. Léčila jsem se u mnohých doktorů a lékařárních a vše bez
úspěchu, až když jsem se k Vám obrátila o pomoc dosáhla jsem zdra-
ví. Posouzení je to, že jsem se v tak krátkém čase uzdravila, i
bez osobní prohlídky. Já doporučuji Vás každému, kdo jest nemocen
aby se obrátil pouze k Vám o pomoc. S hlubokou úctou
Marie Vatrňová, New Berry Park, Cal.

Vyléčená z nebezpečné plicní nemoci.

New Rockford, N. Dak., 8. Dubna '06.

Citný pane Doktore!
Vědět Vám dávám, že jsem poslední lé-
ky od Vás přijala 5. února, které jsem dle
návodu užívala. Nepsala jsem hned proto,
že jsem chtěla zároveň poslat svoji podob-
iznu, a které se za 14 dní jsem zotavila.
Před několika měsíci byla jsem tak memo-
cná a hubená, že bylo na mně kosti vidět.
Ani nevím, jak se Vám mám poděkovat,
že jste mne zachránil od jisté smrti. Moji
rodice a já sama neměla žádné nádeje na
vyléčení a přece vy jste mne uzdravil.
Zůstávám Vám navždy vděčná,
Anzika Dušek, New Rockford, N. Dak.

Trpěl na chronický reumatismus.

Citný pane Professore!

Kladu sobě za povinnost uvědomiti Vás
a zároveň Vám poděkovati za dobrodiní,
které jste mi prokazal, že jste mne vyléčil
z Reumatismu na který jsem trpěl několik
roků. Nebýtí Vašich léků a dobré rady,
jsem přesvědčen, že bych trpěl nadále
Reumatizmem. Chvěla p. Bohu všechny
bolesty mne opustily a tak veřejně chválím
a odměňuji Vás co lékař, který si toho
právem zaslouhuje.
S úctou
Marko Lepetič, Olga, La.

Že tyto listy a podobizny jsou pravé a ne-
vymyšlené, za to se každému ručí. Podobných
poděkovacích listů dostáváme každý týden na sta
ale jen některé s dovolením uzdravených lidí se
uveřejňují v časopisech co ukázka.

Jako ty tisíce trpících bylo uzdraveno, tak jisto jest, že i vy můžete býti uzdraveni třeba
jste bydleli vzdalen na tisíce mil. Všetko co máte učiniti v případě nemoci jest: Vypište důkladně
svoji nemoc a pošlete dopis na níže uvedenou adresu. Chcete-li obdržeti ty nejlepší léky, které nejsou
nikde jinde k dostání a které jsou pro každého zvláště připravované, pište český na tuto adresu:

Dr. E. C. COLLINS,

MEDICAL INSTITUTE.

140 West 34th St.,

New York, N. Y.

Úřední hodiny ve všední dny od 10 hod. ráno do 5 hod. odpo. V neděli od 10 hod. do 1 hod. odpo.